

آنچه دوربین‌ها به شما نگفتند

روایتی از قهرمانان نامرئی خاتون بم

در هیاهوی اخبار، گاهی حقیقت قربانی زاویه دید می‌شود.
این داستان تیمی است که صدایش در گلو ماند.

تصویر سکوت

تصویر شادی نکردن
بازیکنان خاتون بم
دست به دست شد.
رسانه ها این لحظه را
شکار کردند.

اصحاب رسانه در
زمان نقد یا رخدادهای
نادرست، سنگ
تمام می گذارند.

آسیب دیدگی ادراکی

چرا خوبی‌ها دیده نمی‌شوند؟ رسانه یا به دلیل «آسیب دیدگی ادراکی» نمی‌تواند در جهت روشنگری و تبیین اتفاقات درست کاری انجام دهد.

اما واقعیت چه بود؟

بیایید به آنچه
سانسور شد
نگاه کنیم.

ریشه‌هایی در دل تاریخ: ۱۳۵۹

این یک پدیده نوظهور نیست. باشگاه ورزشی بانوان خاتون بم از سال ۱۳۵۹ تشکیل شده است.

حکمرانی مطلق

این تیم تنها شرکت کننده نیست؛ آن‌ها
آن‌ها قهرمانان بلامنازع هستند.

۱۰ تا ۱۲

بار قهرمانی کشور

ده‌ها

ده‌ها بازی

آسیایی و اروپایی

استانداردهای ملی

سطح فنی این تیم تصادفی
نیست. مربی آنها، سرمربی
تیم ملی بانوان ایران است.

شکوفایی در دل محرومیت

این افتخارات از پایتخت نمی‌آید.
این تیم متعلق به یک استان
استان کم‌برخوردار است.

پارادوکس بزرگ

سال‌هاست ماجراهای ظلم به زنان را به دروغ پمپاژ رسانه‌ای می‌کنند،
اما وقتی زنان قدرتمندانه تاریخ‌سازی می‌کنند، سکوت می‌کنند.

نوبت کیست؟

وقتی رسانه سکوت می‌کند،
حقیقت منتظر ماست.
این موارد را چه کسی
باید دنبال کند؟

صدای قهرمانان واقعی باشیم.

مرکز سواد رسانه آفرینش

بستری خلاق و نوآور برای آموزش و پژوهش

ورود به سایت

رسانه های تخصصی ما

afarineshcenter.n

et